

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
—
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ Τῇ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ.

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ.κ. Σ. Βουτυρά, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Γ. Μ. Δαυίδου, διευθύνοντος

ΟΙΚΤΡΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

Ὡς ἀσφαλεστέρα στατιστικὴ τῶν κατοίκων τῆς γῆς θεωρεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ γάλλου γεωγράφου Ρεκλύ δημοσιευθεῖσα καὶ ἀναβιβάζουσα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν εἰς ἑν δισεκατομμύριον καὶ διακόσια περίπου ἑκατομμύρια ψυχῶν.

Ἐκ τῶν ψυχῶν τούτων μόνον 398 ἑκατομμύρια ζῶσιν ἐν τῷ φωτὶ τοῦ χριστιανισμοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ διακόσια καὶ πλέον ἑκατομμύρια ἐξακολουθοῦσιν εὐρισκόμενα ἐν τῷ σκότει, ὡς Βουδιστὰὶ ἢ Βραχμανισταί, ὡς ὁπαδοὶ τοῦ Μωάμεθ ἢ τοῦ Κομφουκίου ἢ Ἰσραηλίται.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, τὸσον εὐρὺ καὶ ἐνδοξον στάδιον ἀνοίγεται ἐνώπιον τῶν στρατευομένων χριστιανικῶν ἐκκλησιῶν, ὥστε εὐλογος γεννᾶται ἀπορία, διατὶ νὰ ἐκστρατεύῃ ἡ μία κατὰ τῆς ἄλλης καὶ διατὶ νὰ διαθέτῃ τὸν πολυτίμον χρόνον καὶ τὰς δυνάμεις τῶν, οἳ τε καθολικοὶ καὶ οἱ διαμαρτυρούμενοι, ἐναντὶν τῶν ὀρθοδόξων.

Οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ προπαγανδιστικὴ ἐργασία, ἡ τελουμένη πανταχοῦ τῆς γῆς καὶ αὐξάνουσα καθ' ἑκάστην τοῦς πιστεύοντας εἰς τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, δὲν εἶναι ἀξία καὶ τοῦ θαυμασμοῦ τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ. Ἐξοχοὶ σελίδες μαρτυρικῆς αὐταπαρνήσεως καὶ ὑπερτάτου μεγαλείου καταυγάζουσι τοῦναντίον τὴν ἱστορίαν τῶν ἱερῶν τούτων ἀποστολῶν. Ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ μὴ ὁμολογήσῃ, ὅτι ὅσον εἶναι ὑψηλὴν καὶ μέγα τὸ ἔργον τῶν ἀφοσιωμένων εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ χριστιανισμοῦ ἐν ταῖς χώραις καὶ παρὰ ταῖς λαοῖς τοῖς βεδυθισμένοις εἰς τὸ σκότος, τόσον εἶναι ταπεινὴ καὶ χαμαιζήλος καὶ ἀδόξος ἡ ἐργασία ἐκείνων, οἵτινες ἀνάνδρως λιποτακτοῦντες ἐκ τῆς κεχαραγμένης ὁδοῦ τοῦ μαρτυρίου, ἐκλέγουσιν ἀσφαλῆ τινὰ ἀτραπὸν, ἐφ' ἧς ἐνεδρεύουσι τοὺς ἀμερίμνους διαβάτας καὶ ἐπιτίθενται κατὰ παιδικῶν ψυχῶν καὶ συνειδήσεων.

Οὕτω χαρακτηρίζομεν οἱ Ἕλληνες χριστιανοὶ τοὺς ἐν ταῖς ἡμετέραις χώραις ἐρχομένους καὶ ἀποκαθισταμένους προπαγανδιστάς.

Οὐχὶ δὲ φόβον ἢ ἀνησυχίαν, ἀλλ' οἶκτον ἐμπνέουσιν αἱ νέαι ἀγγελλόμεναι ἀφίξεις καὶ στρατοπεδεύσεις ἱεραποστολῶν καὶ ἱεροδιδασκάλων ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Βόλῳ. Καὶ εἶναι οἰκτροὶ ἀληθῶς ὅσοι, ἐνῶ τὰ δύο τρίτα τῶν κατοίκων τῆς γῆς δὲν ἤκουσαν ἀκόμη τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἔρχονται, ποῦ; — εἰς τὰς ἑλληνικὰς χώρας, ἵνα σπείρῳσιν, ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Θεοῦ ταύτου, οὐχὶ τὸν σπόρον τῆς ἀγάπης, ἀλλὰ τὰς ἀκάνθας τοῦ μίσους καὶ τὸ σκάνδαλον.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΓΓΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τῶν ἁγίων Πάντων

(Ματθ. 10, 32—38 καὶ 19, 27—39)

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς. Πᾶς ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δὲ ἀν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ γὰρ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ὁ φιλὼν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἀξίος καὶ ὁ φιλὼν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ οὐκ ἔστι μου ἀξίος, καὶ ὁ οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου οὐκ ἔστι μου ἀξίος. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ. Ἰδοὺ ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι, τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνων κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ πᾶς, ὁς ἀφήκεν οἰκίαν ἢ ἀδελφοὺς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναῖκα ἢ τέκνα ἢ ἀγροὺς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι ἔσχατοι, καὶ ἔσχατοι πρῶτοι.

Σημειώσεις.

1) Ὁ μ ο λ ο γ ῆ σ ε ι ἐ ν ἐ μ ο ῖ. Πᾶς ὅστις δὲν θελήσῃ νὰ κρύψῃ ὅτι εἶναι μαθητῆς μου, ἀλλὰ λόγῳ καὶ ἔργῳ κηρύξῃ ὅτι πιστεύει εἰς ἐμέ. 2) Καὶ ὅστις δὲν ἀρνείται ἑαυτὸν καὶ τὴν θέλησιν αὐτοῦ, καὶ δὲν ταπεινῶναι ἑαυτὸν, ὡς ὁ αἶρων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ κατὰ δικόν. 3) Ἰ σ ρ α ῖ λ — τὸν ἐκλεκτὸν τοῦ Κυρίου λαόν, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΑΔ' ΑΦΟΡΙΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Ὁμολογίαν ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ Χριστιανοῦ ὁ Κύριος ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογίαν σαφὴ, καθαρὰν, ἀνεπιφύλακτον. Ὁμολογίαν πλήρη, διακηρύττουσαν δι' ὅλων ἡμῶν τῶν λόγων τὴν πρὸς αὐτὸν πίστιν. Ὁρῶ καὶ μόνον ὑπόσχεται ὅτι θ' ἀναγνωρίσῃ ἡμᾶς, ὡς ἰδίους αὐτοῦ μαθητάς, ὅτε ἡ ἐπέληψις ἡ Κρίσις ἡ μεγάλη, ἐνώπιον τοῦ οὐρανοῦ αὐτοῦ πατρὸς. Ὁ ἀρνήσας δὲ ἐντελὸς ἐκείνους, οἵτινες συστέλλονται ἢ δι' ἄλλους λόγους ἀρνούνται αὐτὸν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. Ἀρνείται δὲ αὐτὸν ἐκεῖνος, πρὸ πάντων, ὅστις χάριν ἐσφαλμένης ἀντίληψως ἀποφεύγει, ἵνα μὴ ᾄθῃ φανὴ εὐσεβὴς καὶ θεσκευτικός, νὰ τηρῇ μετὰ πεποιθήσεως τὰ παραγγέλματα τοῦ Εὐαγγελίου, μεγάλας καὶ μικράς ἐντολάς τοῦ Κυρίου καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ περιορισθῇ ἐν τῇ πίστει. Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶναι σύστημα φιλοσοφικόν τὸ ὅποιον νὰ ἐταρξῇ ἐπὶ μόνων τῶν πεποιθήσεων καὶ δὲν

ἔχει ἀνάγκη νὰ ἐξωτερικευθῇ. Εἶναι θρησκεία, ἐν ᾗ πρὸ παντός κυριαρχεῖ ἡ πράξις, καὶ τῆς ὁποίας τὰ δόγματα τότε μόνον εἶναι ἀσφαλῆ, ὅταν προσαρμόζονται πρὸς τὰ ἔργα καὶ τὰ ἔργα πάλιν πρὸς τὰ δόγματα. Ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία ἐπιβάλλει μεγάλα καθήκοντα, καὶ δι' αὐτῶν κανονίζει τὰς σχέσεις τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν, τὴν πρώτην αἰτίαν καὶ τὸν τελικὸν προορισμὸν ἡμῶν. Ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία ἀξιοῖ νὰ ἀφοσώμεν εἰς αὐτὸν τὴν διάνοιαν, τὴν καρδίαν, τὴν θέλησιν καὶ τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν, ἐν ἐνὶ λόγῳ ὅλην τὴν ὑπαρξίν ἡμῶν. Ἐὰν ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τῆς θρησκείας τὴν πράξιν καὶ τὸ καθήκον, καταστρέφουμεν αὐτὴν ταύτην τὴν βᾶσιν ἐφ' ἧς κατ' οὐσίαν στηρίζεται αὕτη. Καὶ ἀνοήμεθα τὴν θρησκείαν ἡμῶν, καὶ αὐτὸν τὸν Σωτῆρα ἡμῶν, ἐὰν ἀδιαφορῶμεν πρὸς τὰ ἔργα τῆς πίστεως, καὶ ἀποφεύγωμεν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν ἡμῶν καθηκόντων ἐνώπιον τοῦ κόσμου, ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν πιστεύουσιν εἰς τὴν αὐτὴν καὶ ἡμεῖς πιστῶν. Καὶ ὅντως· παρατηρήσατε τὴν ἀσέβειαν οὐχὶ ἐν τῷ θεωρητικῷ αὐτῆς συστήματι, ἀλλ' ἐν τῇ πράξει καὶ τοῖς τρόποις τῆς ζωῆς. Τίνα ἔχει ἀποτελέσματα; Κατ' ἀρχὰς ἀπομακρύνει τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῶν καθηκόντων τὰ ὅποια ἐπιβάλλει ἡ ἐξωτερικὴ λατρεία, ἥτις εἶναι τὸ σῶμα οὕτως εἰπεῖν τῆς θρησκείας. Διεισδύουσα εἰς τὴν καρδίαν ἐκμηδενίζει τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς ἀρετάς, ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται ἡ ἐσωτερικὴ, ἡ ἀληθὴς λατρεία, ἥτις εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς θρησκείας. Οὕτως ἡ ἀσέβεια ἀφαιροῦσα ἀπὸ τῆς μνήμης τῶν ἀνθρώπων τὴν εἰκόνα τῆς Θεότητος διδάσκει αὐτοὺς νὰ ζῶσιν ἀνευ θρησκείας καὶ ἀνευ Θεοῦ. Καὶ δι' αὐτὸ ἐν τῇ ὁμοθυμίᾳ τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν ὁ Θεός, ἀπαιτεῖ πρὸ παντός τὴν ἐξωτερικεύσιν τῆς πίστεως ἡμῶν, ἐν τοῖς ἔργοις ἡμῶν, δι' ἧς καὶ μόνως δύναται ν' ἀνακηρυχθῇ μετὰ πειθοῦς ἡ εἰς Χριστὸν πίστις. Πᾶσα περὶ τὰ ἔργα ἀδιαφορία ἡμῶν εἶναι ἀληθὴς ἄρνησις τῆς πίστεως ἡμῶν εἰς Χριστόν.

Καὶ ἡ τοιαύτη διὰ τῆς ἀδιαφορίας ἄρνησις προκαλεῖ τὴν αἰώνιον καταδίκην ἡμῶν. Καὶ τὴν καταδίκην ταύτην προκαλεῖ ἡ διαμαρτυρία τὴν ὁποίαν ἡ ἀδιαφορία αὕτη προκαλεῖ μεταξὺ συνειδήσεως καὶ τῶν πράξεων ἡμῶν, διαμαρτυρία διατυπωμένη μετὰ ἡ πρὸ ἐκάστης ἁμαρτίας, καὶ ἥτις ἐξεγείρεται κατὰ τῆς ἀσυνεπείας ἥτις ἐν τῇ ἀδιαφορίᾳ ταύτῃ παρουσιάζεται μεταξὺ πίστεως καὶ τῆς διαγωγῆς ἡμῶν. Τί εἶναι ἄνθρωπος πιστεύων καὶ μὴ πράττων; Εἶναι ἄνθρωπος πιστεύων ἐνδομύχως ὅτι ὁ Θεὸς κατέβη ἐξ οὐρανοῦ ἵνα φωτίσῃ ἡμᾶς διὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ ὅποion ἐπεκύρωσε διὰ θαυμάτων, τὸ ὅποion καθιέρωσε διὰ τοῦ παραδείγματος αὐτοῦ, τὸ ὅποion ἐσφράγισε διὰ τοῦ αἱματός αὐτοῦ, καὶ τὰ παραγγέλματα τοῦ Εὐαγγελίου τούτου ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν φυλάττει—πιστεύει ὅτι ἡ Ἐκκλησία παρέλαβε τὴν διδασκαλίαν τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ τὰ παραγγέλματα αὐτῆς δὲν τηρεῖ· βλέπει ἐπερχόμενον τὸν θάνατον, καὶ δὲν προετοιμάζεται εἰς αὐτόν. Πιστεύει ὅτι ἡ αἰωνία κόλασις περιμένει τοὺς ζῶντας ἐν τῇ κόσμῳ τούτῳ ἐναντίον τῶν παραγγελμάτων τῆς θρησκείας, καὶ οὐδὲν πράττει ἵν' ἀποφύγῃ ταύτην. Τοῦναντίον ἐπισπέρνει πάντοτε σφάλματα ἐπὶ σφαλμάτων. Ἀφήσατε λοιπὸν εἰς τὸν ἄπιστον τὴν τιμωρίαν νὰ τραχύνηται κατὰ τοῦ Θεοῦ. Εἶναι εὐκόλον εἰς τὸν χριστιανὸν νὰ ἐκτελῇ τὰς ἀρετάς ὡς διδάσκει ἡ πίστις, καὶ αἰτίνες τιμῶσιν αὐτόν, καὶ τῶν ὁποίων τοὺς καρπούς ἐν τῇ αἰωνιότητι θὰ καρπώθῃ.

Μάτην ὁ Χριστιανὸς ἐλπίζει ὅτι διὰ μόνως τῆς πίστεως θὰ μετὰσχῃ τῶν ὑπερχημένων ἀγαθῶν. Δὲν ἀρκεῖ εἰς αὐτὸν νὰ γινώσκῃ ἀπλῶς τὴν πίστιν· ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ψυχὴν ἀγαπῶσαν καὶ ἱκανὴν νὰ αἰσθανθῇ βαθέως τὴν πίστιν, καὶ νὰ μεταβληθῇ ὅλη διὰ τῆς πίστεως ταύτης. Ἡ θρησκεία ἡμῶν δὲν εἶναι θρησκευτικὸν σύστημα ἢ θρησκευτικὴ ἰδέα. Ἡ

θρησκεία ἡμῶν εἶναι αἰσθημα, καὶ διὰ τὸ εὐτυχέστερον καὶ τὸ ἰσχυρότερον τῶν αἰσθημάτων. Αὕτη καθιστᾷ ἀληθῶς μακάριον τὸν δίκαιον. Ὁ δίκαιος εἶναι μέγας ἐν τῇ δυστυχίᾳ, εὐτυχὴς ἐκ τῶν ἐλπιζομένων καὶ προσδοκωμένων οὐρανίων ἀγαθῶν, εὐτυχὴς ἐκ τῶν ἀρετῶν ὡς ἐνασκει. Ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ἀγάπης εἶναι εὐτυχὴς ἐκ τῶν δεινῶν, τὰ ὅποια ὑφίσταται, καὶ ἐκ τῶν δακρύων, ἅτινα ρέουσιν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ἀλλ' ὅσοι ἔχουσιν ἀποψυχῇ ὑπὸ τῆς ἀδιαφορίας ἀρκοῦνται νὰ γινώσκωσι τὴν ἀληθειαν, καὶ ἀρκοῦνται νὰ λατρεύσιν αὐτῇ μακρόθεν, ἐκείθεν ἐνθα ἔχουσιν ἐξέωση τὴν περηγορίαν αὐτῶν. Ποῦ εἶναι ἡ δύναμις ἥτις δύναται νὰ παρηγορήσῃ ἡμᾶς; Ἐν ταῖς ἀρεταῖς τὰς ὁποίας προβάλλει ἡ πίστις; ἀλλ' ἡμεῖς ἀποφεύγουμε νὰ ἐκτελῇτε ταύτας ἐν τῷ βίῳ ὑμῶν. Ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῖς ἀπεργαζομένοις τὰ ὅποια ἡ πίστις παρουσιάζει εἰς ὑμᾶς; ἀλλ' οὐδὲν πράττετε ἵνα φανῇτε ἀξιοὶ αὐτῶν. Ὅταν καμπτόμενοι ὑπὸ τῶν περιστάσεων τῶν δυστυχῶν ἐπανεέλθῃτε εἰς τὴν θρησκείαν, τὸ μόνον στήριγμα τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δυστυχίᾳ, αὕτη θὰ εὐσπλαγχνίσθῃ τὴν δυστυχίαν ὑμῶν, ἀλλὰ τί θὰ δυνηθῇ ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας ὑμῶν; Αὕτη ἀνοίγει εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ἐκεῖ πανταχοῦ ἀναγινώσκετε τὴν καταδίκην ὑμῶν. Ἐκεῖ ὁ Θεὸς τιμωρεῖ τὸν ἄχρηστον δοῦλον, καὶ καταδικάζει τὸ ἄκαρπον δένδρον. Ἐκεῖ ὁ Θεὸς ἀμείβει μόνον τὴν ἀγάπην, καὶ δὲν χορηγεῖ χάριν παρὰ μόνον εἰς τὴν μετάνοιαν.

Μὴ λέγετε ὅτι σέβεσθε τὴν θρησκείαν, οἱ ἀδιάφοροι, ὅτι διατάσσετε ταύτην εἰς τὴν οἰκογένειαν ὑμῶν. Αἱ πεποιθήσεις ὑμῶν ἀνήκουσιν εἰς ὑμᾶς μόνους, ἀλλὰ τὸ παράδειγμα ὑμῶν ἀνῆκει εἰς τοὺς ἄλλους. Ὅσῃν πίστιν καὶ ἂν ἐμπνέετε εἰς τοὺς περὶ ὑμᾶς διὰ μόνως τῆς ἐξευγενίσσεως τῶν αἰσθημάτων ὑμῶν, τόσον οὗτοι φέρονται εἰς τὸ νὰ μορφώσωσι γνώμην ὅτι ἡ ἐκτέλεσις τῶν θρησκευτικῶν παραγγελμάτων δὲν εἶναι ὠφέλιμος, ἀφοῦ βλέπωσιν ὅτι ὑμεῖς τοσοῦτον παραμελεῖτε ταῦτα καὶ βλέποντες τοὺς λοιποὺς, δικαίους, μετρίφρονες, πιστοὺς εἰς πάντα τὰ καθήκοντα αὐτῶν δικαιούνται ν' ἀμφιβάλλωσι περὶ τῆς θρησκείας ὑμῶν, πρὸς ἣν ὑμεῖς τρέφετε ἀδιαφορίαν παντελῆ, καὶ διὰ τὴν πληρὴν ἐγκατάλειψιν τῶν ἀρχῶν τῶν θρησκευτικῶν. Καὶ τότε θὰ ἴδῃτε τὰς ὁληθρίας συνεπείας τῆς ἀσεβείας ἐγκαθισταμένης ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ὑμῶν, καὶ τὰ δάκρυα τὰ ὅποια θ' ἀναβλύσωσιν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν τῶν γονέων, θὰ εἶναι ἡ δικαία ἀμοιβὴ τῆς θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας ὑμῶν, ἀμοιβὴ προδικάζουσα τὴν ἀμοιβὴν τὴν αἰώνιον. Ἡρνήθητε σεῖς τὸν Χριστὸν ἐπὶ τῆς γῆς, θ' ἀρνηθῇ καὶ ὑμᾶς Ἐκεῖνος ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΠΡΩΗΝ ΜΑΘΗΤΗΝ ΜΟΥ

μελλόντα νὰ μετὰσχῃ τῶν γενικῶν γυμνασίων

Δὲν σε ἀναγνωρίζω, φίλε μου, ἐν τῇ ἐπιστολῇ σου βαρυθυμεῖς διότι θὰ ἀφήσῃς τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας σου καὶ τὴν ἀνεσιν τοῦ πατρικοῦ οἴκου καὶ τῆς μικρᾶς σου πόλεως, ἵνα μετὰσχῃς τῶν μεγάλων γυμνασίων, καὶ ἀγανακτεῖς διότι θὰ ὑποστῇς μόχθους σωματικούς καὶ θὰ κύψῃς ὑπὸ τὴν σιδηρᾶν πίεσιν τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας, οὐχὶ — ὡς λέγεις — πρὸς μέγαν τινὰ σκοπὸν, ἀλλ' ἐξ ἀπλῆς ἰδιοτροπίας τῶν ἰθύνοντων καὶ συμπεραίνεις, παραδοξολογῶν, ὅτι θὰ ἦσο μὲν πρόθυμος νὰ χύσῃς τὸ αἷμά σου ἐν μάχῃ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀληθινῇ, ἀλλὰ θὰ ἀνιάσῃς χύνων ἰδῶτα καὶ κακοπαθῶν καὶ ὑφιστάμενος τὰς τῶν ἀνωτέρων ἰδιοτροπίας ἀκόπως.

Καὶ εἰσαι, φίλε, εἰκοσιπενταετής.

Τί ἔγινεν ὁ ἀκατάβλητος νεανίας τῆς χθές, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ ἀνεσις ἐφαίνετο γεροντικὴ ἡδονή, οἱ δ' ἀβροδιαίτοι θαμῶνες ἐπὶ τὴν πλατεῖαν θηλυδρίαν ἀνούσιοι καὶ περιφρονητοί; Ἀησιμονεῖς τὴν εὐφυλίαν τὴν ἐκ τῶν πόνων; Ἀησιμονεῖς τὴν πολυτίμητον ἡδονὴν, ἣν παρέχει ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος; Τὴν ἄλλοτε ζωηρὰν ραντασίαν σου δὲν θέλγει πλέον ἡ εἰκὼν ἐνὸς γεύματος μετὰ πολύωρον ἐπίμοχθον ἀσκησιν, ὑπὸ τὴν ταυσιφυλλὸν πλάτανον, παρὰ τὸ κελαρύζον δροσερὸν ρυάκιον, ἐν μέσῳ συντρόφων θαλερῶν, μετὰ τὴν χαρὰν εἰς τὴν καρδίαν, τὸν γέλωτα εἰς τὰ χεῖλη καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν τὸ ἄσμα τὸ παιδρὸν καὶ ἐνθουσιώδες;

Καὶ πῶς δὲν φοβεῖσαι τὸ κωμικόν, ὅταν φαίνεσαι πρόθυμος νὰ χύσῃς — διὰ τῆς γραφίδος — τὸ αἷμά σου ἐν τῇ μάχῃ καὶ δυστροπῇς νὰ χύσῃς ἰδῶτα καὶ νὰ ὑποστῇς τὴν προσωρινὴν ὑποτίμησιν — ἔστω — τοῦ ἐγωισμοῦ σου ὑπὸ τὴν σκυθρωπὴν ἀλλὰ σωτήριον πειθαρχίαν τοῦ λόχου;

Ἀλλὰ καὶ ἂν ἡ θυσία ἦτο ὄντως μεγάλη, μὴ πολλάκις δὲν ἔχομεν εἶπῃ ὅτι, ὅσον βαρύτερον εἶναι τὸ ἐκπληρούμενον καθήκον, τόσον ἡ ἐκ τούτου ἡδονὴ εἶναι βαθύτερα, τόσον εὐρύτερα καὶ διαρκεστέρα ἡ ψυχικὴ γαλήνη τοῦ ἐκπληρουμένου αὐτοῦ;

Ὡ! ἀφες, φίλε, τὸν ἀνελεύθερον ὄκνον καὶ σπεῦσον εἰς τὸ σύνταγμα σου. Ὑπὸ τὸ πηλήκιον τοῦ στρατιώτου θὰ ἀναθάλῃ ὁ σφιγγὴλὸς νεανίας καὶ ὁ γραφικὸς τῆς ξιφολόγχης ζωστὴρ θὰ περιβάλῃ τὴν ὀσφύν σου εὐστατεστέρα. Θὰ ἀδρυνθῇ ἡ πορφύρα τῶν παρειῶν σου, εὐπετέστερον θὰ γίνῃ τὸ βῆμά σου καὶ ἡ ψυχὴ σου σθεναρώτερα.

Καὶ ὅταν, μετὰ τινος ἐβδομάδας ἐπανελθῇς ἐν μέσῳ τῶν φίλων καὶ τῶν οἰκείων καὶ διηγῇσαι τοὺς μόχθους καὶ τὰς ἀνίας τοῦ στρατοπέδου, ἔσο βέβαιος, ὅτι τὰ πάντα θὰ ἔχωσι περιβληθῇ τῆς ἀναμνήσεως τὴν γοητεύουσαν ποιήσιν καὶ σεμνὴ ὑπερηφάνεια θὰ ἐπιλάμπῃ εἰς τὸ πρόσωπόν σου καὶ τρυφερός θὰ σε περιβάλλῃ ἐκ μέρους πάντων σεβασμός, ὅταν ἀρχίζῃς τὴν διήγησίν σου: «Τώρα ποῦ ἤμην στρατιώτης»...

ΕΘΝΙΚΑΙ ΕΠΕΤΕΙΟΙ

1864—1904

Η ΚΑ' ΜΑ' ΤΟΥ ΕΝ ΕΠΤΑΝΗΣΩ

Ἡ Ἀγγλία, κατέστη τὴν ἡμέραν
ἐκείνην δημοφιλῆς

Times

Ἐπὶ τέσσαρας περίπου δεκάδας ἔτων ὁ ποιητὴς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ σκηνὴν τραγικωτέραν ἐκείνης, ἣν παρίστα ἡ Ἑλλάς καλοῦσα καὶ μὴ δυναμένη νὰ ἀναγκασθῇ τὰς παρ' αὐτὴν ἱσταμένους ἐπὶ τὰς θυγατέρας τῆς, — ἐκείνης, ἣν παρίστα ἡ Ἑπτανήσος, συστρεφομένη ἐναγωνίως ἐντὸς τῶν δεσμῶν τῆς καὶ μὴ δυναμένη νὰ ριφθῇ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς μητρὸς. Αἱ ἀκταὶ ἀντελάλουν τοὺς γόους τῶν κωρυμμένων, καὶ ἡ στενὴ θάλασσα, ἥτις τὰς ἐχώριεν, ἦτο μεσότοιχον μετὰ φωτός, ὅπερ δὲν ἠδύνατο νὰ διαδώσῃ αὕτη καὶ σκότους, ὅπερ ἠδύνατο νὰ διασκεδάσῃ ἐκεῖναι. Μάτην λαμπρὰ μετέωρα ὡς πύραυλοι ἀνυψοῦντο τῆς Ἑπτανήσου οἱ μάρτυρες. Μάτην ἡ Ἑλευθερία τῆς μητρὸς ἐνέπνεε τὰς θυγατέρας.

Αὗται ἐσπαράσσοντο μόνον εἰς τὸ ἀκουσμά τῆς γλυκείας μητρικῆς φωνῆς, καὶ μόνον αἱ χεῖρες τοῦ Θεοῦ εἶχον τὴν δύναμιν νὰ ἀποδώσωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς ἐπὶ τῆς νήσου εἰς τὰ τέκνα τὴν μητέρα των.

Ἀλλ' ὁ Θεὸς τῶν Δούλων ἐνίκησε πάντοτε καὶ ἀπεδείχθη ἰσχυρότερος τοῦ θεοῦ τῶν Τυράννων. Τοῦτο εἶναι τὸ σύμβολον

σου, ὦ ἐλευθέρα μητέρα τῶν δούλων τέκνων, τοῦτο ἔστω τὸ σύμβολόν σου, δοῦλα τέκνα τῆς ἐλευθέρας μητρὸς.

Εἶναι ἡ παραμονὴ τῆς μεγάλης ἡμέρας. Ἰδοὺ ἐπιβιβάζεται ὁ Ἀγγλικὸς στρατός. Εἶναι λαὸς οὗτος, καὶ οὐχὶ ἡ ἐπίσημος Ἀγγλία. Καὶ κράζει συγκινημένως ἐπίσης: Ζήτω ἡ Ἑλλάς! Ἀλλὰ τὸ αἷμα δὲν γίνεταί νερόν, καὶ ἡ ἐγκαρδία αὕτη ἐκδήλωσι, ἡ ἐξερχομένη ἀπὸ στηθῶν εὐγενῶν, οὐδεμίαν εὐρίσκει ἀπήχησιν παρὰ τοῖς Κερκυραίοις.

Ἰδοὺ καὶ ἄλλη αἰτία ἀρρήτων συγκινήσεων· προσομιλῶνται ἡ Πατρίς κομίζουσα τὸν ἐθνικὸν στρατόν. Τὰ πλήθη συρρέουσιν εἰς τὰ τεῖχη χαιρετίζοντα καὶ ἀντιχαιρετίζόμενα. Οἱ Βρεττανοὶ στρατιῶται αἰσθάνονται καὶ οὗτοι ῥίγος συγκινήσεως. Σπεύδουσιν, ἀνέρχονται ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου, καταφιλοῦσι τοὺς Ἑλληνικὸς στρατιώτας. Ἡδὴ ἡ νύξ πλησιάζει· ἡ τελευταία νύξ τῆς δουλείας. Φῶτα καὶ πυρὰ πανταχοῦ διαλύουσιν τὴν ἐσπερίαν σκιάν εἰς ἐκάστην δ' ἀντήχησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὕμνου, ὃν ἡ ἐπὶ τῆς Πατρίδος μουσικὴ ἀνακρούει, φωναὶ εὐτυχίας καὶ εὐλογιῶν ἐξικινῶνται μέχρις οὐρανοῦ.

Καὶ ἀνέτειλεν ἡ μεγάλη ἡμέρα τῆς 21 Μαΐου 1864. Αἰῶνες τὴν εἶχον ὄνειροπολήσῃ καὶ γενεαὶ πολλὰ τὴν ἐπὶ-θησαν διακαῶς. Χάριν ταύτης αἷμα ἐπτανήσιον ὡς χεῖμαρος ἔρρευσεν καὶ ἀγγόναι ἐλειτούργησαν καὶ μητέρες ἑαυροφόρησαν, καὶ τέκνα κατέστησαν ὄρφανά. Χάριν ταύτης καὶ Μοῦσαι ἐκελάδησαν, καὶ ποιηταὶ ἐστέναξαν καὶ πατέρες κατηράσθησαν τὰ τέκνα των καὶ ἀδελφοὶ ἐμίσησαν τοὺς ἀδελφούς των.

Ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνώσεως. Χιλιάδες κατέρχονται ἀπὸ τῶν ἀπωτάτων κωμῶν, ἵνα ἴδωσι τὴν ἀνύψωσιν τῆς ἐθνικῆς σημαίας. Τὴν Πατρίδα κυκλοῦσι δαφνοκόσμητοι αἱ λέμβοι τοῦ Μανδουκίου. Τὸ τελευταῖον ἀγγλικὸν τάγμα ἐπιβιβάζεται ἐν φοικῶδι σιγῇ. Εἶνε ἤδη ἡ 11 1/2 π. μ. Ὁ ἀπεσταλμένος καὶ αἱ ἀρχαὶ πορεύονται πρὸς τὸ παλάτιον καὶ ὁ σὲρ Στόρξ, ὁ τελευταῖος τῶν ἀρμοστῶν, προσφωνεῖ τὸ πλῆθος ἰταλιστὶ καὶ εὐχεται πᾶν ἀγαθὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Δάκρυα ρέουσιν τότε. — Σημαίνει τέλος ἡ μεσημβρία. Τὰ βλέμματα πάντων στρέφονται πρὸς τὴν κατεριπώθεν Βίβλον, ὅπου κυματίζει ἐπὶ ἡ ἀγέρωχος σημαία τῆς προστασίας. Δὲν ἔζων, δὲν ἀνέπνεον, δὲν ἤκουον πλέον οἱ Ἴόνιοι ἔδλεπον μόνον. Ἐδλεπον τὸν ἱστόν ἐκεῖνον, τὴν σημαίαν καὶ ἡγωνίων. Δύο στιγμᾶς ἐπὶ ἂν παραταθῇ ἡ προσδοκία, θὰ πάθωσιν.

Τέλος! Ὅλα τὰ ὄμματα δακρύουσι. Ὅλοι συνταράσσονται, ὁλοφυρτοὶ ἀκούονται, στεναγμοί, φωναὶ χαρᾶς ἀναβροῦν. Ἡ Ἀγγλικὴ σημαία κατέρχεται βραδέως: Ἀλλὰ ταχέως λοιπὸν!... εἶνε στιγμῇ ἀτελείωτοι αὐταί... Καὶ ἰδοὺ προκύπτει, ἀνέρχεται, ἐκτυλίσσεται, κυματίζει ἡ κυανόλευκος! Μόνον δούλοι, μόνον πάσχοντες, δύναται νὰ ἐννοήσωσι τί αἰσθάνονται τὴν στιγμήν ταύτην οἱ ἐλευθεροῦμενοι. Δὲν εἶναι Ἴόνιοι πλέον, εἶναι Ἑλλήνες! Δὲν ὑπάρχει πλέον διακρίσις φύλου, τάξεως, ἡλικίας, γένους. Οἱ πάντες ἐκρηγνύνται εἰς ἀπερίγραπτον παραφοράν· περιπτύσσονται ἀλλήλους, ἀντασπάζονται, συνωδοῦνται. Ἄλλοι, ἐνόμιζες, ὅτι παρεφρόνησαν, ἄλλοι ἐγονυπέτουν καὶ προσήυχοντο· ἄλλοι ἐπιπτον χαμαὶ καὶ κατησπάζοντο τὴν γῆν, γῆν ἐλευθεράν πλέον, γῆν Ἑλληνικήν.

Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ Ἀγγλοὶ, οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ἐπίσημοι, οἱ φλεγματικοὶ Ἀγγλοὶ, ὑπὲρ ὧν βεβαίως δὲν ἐγένετο ἡ ἐπίδειξις καὶ αὐτοὶ ἐν τούτοις εἰς τὴν θεῶν λαοῦ μεθύοντος ἐπὶ τῇ ἐκπληρώσει πόθου προαιωνίου, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀνθεῶσιν—ἦσαν ἄνθρωποι καὶ οὗτοι. Καὶ ἐδάκρυσαν καὶ

ἐξήττωκραύνασαν καὶ περιεπτύχθησαν τοὺς πρὸ μῆς στιγμῆς ὑποτελεῖς.

Ὁ ὑποστράτηγος Γάρρετ, φέρων ἐπ' ὤμων τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν, βαίνει μετὰ πομπῆς πρὸς τὴν παρχίαν, ἐνθουσιωδῶς ἀνευφημούμενος καὶ μετ' εὐλαβικοῦς χαρᾶς ἀποχαιρετῶμενος.

Ἦδη ἀποβιβάζεται ὁ λοιπὸς Ἑλληνικὸς στρατός, καὶ παρατάσσεται πρὸ τοῦ Ναοῦ τοῦ πολιούχου Ἀγίου. Λαμπρὰ τελεῖται δοξολογία. Πάντες εὐλογοῦσι τὸν Θεὸν καὶ ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Μητροπολίτου τὴν σημαίαν τοῦ ἔθνους.

Δύει ὁ ἥλιος τῆς 21 Μαΐου 1864 καὶ ἐπανατέλλων θά φωτίσῃ ἐπτά ἀδάμαντας σπινθηροβολοῦντας ἐπὶ τοῦ στέμματος τῆς Ἑλλάδος, ἐπτά λαοὺς ἐργαζομένους ὑπὲρ τῆς δόξης τῆς.

Καὶ δὲν θά ἡγήσῃσι πλέον τὰ τύμπανα καὶ οἱ κώδωνες, οὓς ἡ προστασία ἔκρουε κρημνίζουσα τοὺς οἴκους τῶν ἐξορίστων. Ἀγχοῖαι διὰ πολιτικούς καταδίκους δὲν θά ὑφωθῶσι πλέον τὸ ἀτιμωτικὸν ἱκρίωμα τῆς αὐτοκρατορίας δὲν θά στηθῇ πλέον οὐδαμοῦ. Αἱ ἀγγλικαὶ μάστιγες δὲν θά στιγματίσῃσι πλέον ἑλληνικὰς σάρκας· δὲν θά βασιλεύσῃσι πλέον οἱ Μαίτλανδ καὶ οἱ Οὐάρεν, καὶ δὲν θά ἀποκηρύσσονται οἱ μεγάλοι τῆς Ἑνώσεως πρωταθληταί.

Αἱ ἐπτά θυγατέρες ἠνώθησαν μετὰ τῆς μητρός των, καὶ στρέφουσιν ἤδη τὰ βλέμματα ἀλλαχοῦ, ὅπου καὶ ἄλλαι ἀναμένουσιν ἀδελφαί...

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γράμη καθ' ἑβδομάδα

Εἰς τὸν καιρὸν μας, ἐπειδὴ ὁ ἥλιος ἀνέτελλεν ἐντεῦθεν, ἐξ ἀνατολῶν, τὰ ρέα ρόδα τότε πρὸς ἀνατολὰς ἐστρέφοντο καὶ ἐξήτουν ἐξ ἀνατολῶν τὸ φῶς. Πλὴν τώρα ταῦτα ἐσχωρίασαν, τὸ βλέπω μετεβλήθ' ἡ φύσις σύμπασα

καὶ πιθανὸν αἱ ρεαὶ αἰεὶ ν' ἀνεκαλύψατε, ὅτι ἐκτεῖθεν ἀνιέται, ἐκ δυσμῶν ὁ ἥλιος.

Δ. Βεργαροδάκης

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν Πατριῶν

ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατριῶν προσήνεγκον τῇ Ἐταιρείᾳ οἱ ἔμποροι Ἀθηνῶν:

- Ὁ κ. Γ. Ἀργυράκος μηνιαίαν συνδρομὴν ἐκ δρ 10.
- Οἱ κ. κ. Βαρκούτας καὶ Μάρκου ἐτησίαν συνδρομὴν ἐκ δρ. 25.
- Ὁ κ. Χ. Σπηλιόπουλος ἐτησίαν συνδρομὴν ἐκ δρ. 5.
- Ἡ κ. Κ. Οἰκονόμου ἐτησίαν συνδρομὴν ἐκ δρ 25.
- Ὁ κ. Ν. Βλάχος ἐτησίαν συνδρομὴν ἐκ δρ. 10.
- Ὁ κ. Φ. Δ. Κατάσας ἐτησίαν συνδρομὴν ἐκ δρ. 5.
- Οἱ κ. κ. Παπακυριακόπουλος καὶ Τριανταφύλλου ἐτησίαν συνδρομὴν ἐκ δρ. 25.
- Ὁ κ. Ζ. Μπανάνος ἐτησίαν συνδρ. ἐκ δρ. 5.
- Οἱ κ. κ. Μαγγιώρος καὶ Ρουσσοπούλου ἐτησίαν συνδρομὴν ἐκ δρ 12.
- Ὁ κ. Χρ. Τσιτσόπουλος ἐτησίαν συνδρομὴν ἐκ δρ. 25.
- Ὁ κ. Ἰ. Γιαννακόπουλος ἐτησίαν συνδρομὴν ἐκ δρ. 10.
- Οἱ κ. κ. Κανελλόπουλος καὶ Πετρόπουλος ἐτησίαν συνδρομὴν ἐκ δρ. 10.
- Οἱ κ. κ. Ι καὶ Δ Μουτσόπουλοι ἐτησίαν συνδρομὴν ἐκ δ. 10.
- Ἐπίσης ἡ ἐν (...) κυρία Ε. Χ. Α. ἀπέστειλε τῇ Ἐταιρείᾳ δωρεὰν ἐκ δρ. 150, ὁ ἐν Τεργέστη κ. Ἰω. Γκάδας δωρεὰν ἐκ δρ. 45 καὶ ὁ ἐν Φιλιππουπόλει κ. Ν. Ἀργυρίου δωρεὰν ἐκ φρ. χρ. 3.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ε.Φ.Ε.Ο. (...) Γράφωμεν. Θ' ἀποστέλλονται τοῦ λοιποῦ φ. 14.—Κ.Μ.Σ. Γ. οὐ ρ. γ. ε. β. ο. ν' Ἐλήφθη, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθημεν ἐτι νὰ κανονίσωμεν τὴν ἀποστολὴν. Σ. Π. Ι. (...) Ἐστάλησαν τὰ ὑπάρχοντα εὐχαρίστως.—Δ. Α. Δ. Ἰ. β. ε. ρ. ο. υ. λ. Ἐστάλη ἡ σειρά ἐξ ἀρχῆς ἐξ.—Ν. Α. Φ. ἰ. λ. ἰ. π. ο. ὑ. π. ο. λ. ἰ. ν' Ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν.—Σ. Π. Ι. ο. ν' Ἐλχε πράγματι καθυστέρηση τῇ ἀποστολῇ τοῦ ἀριθ 8 ἐπὶ δύο ἡμέρας.

ΣΤΑΔΙΟΣ ΠΡΟΣ ΔΙΔΑΣΚΙΝ

ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Βιβλ. 52.

Ο ΚΑΠΝΟΣ

Ἀναφέρεται εἰς τὸν καπνὸν καὶ ἐγράφη ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ γεωπόνου καὶ εἰδικοῦ εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ καπνοῦ κ. Ρ. Δημητριάδου. Σκοπὸν ἔχει νὰ καταστήσῃ κοινὰς εἰς τὸν πολὺν κόσμον τὰς δοκιμασίας μεθόδους, δι' ὧν τὸ προῖον τοῦτο δύναται νὰ καταστῇ μᾶλλον περιζήτητον εἰς τὸ ἔμποριον καὶ ν' ἀποτελέσῃ βαθμὴν δὲν ἡγὴν πλούτου διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐφάμιλλον πρὸς τὴν τῆς σταφίδος. Τιμᾶται λεπτὰ 40 εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Συλλόγου καὶ εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα.

Κατόπιν θά ἐκδοθῶσι: ἡ Σ ο υ η δ ῖ α ὑπὸ Δ. Βικέλα καὶ τὸ Ψ ἄ ρ ε υ μ α ὑπὸ Γ. Δροσινῆ.

Ἡ ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

κατετέθη παρ' αὐτῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐκ φράγκων χρυσῶν 89,875,000 Ἑθνικοῦ Δανείου (1890) 5 ο)ο (Σιδηροδρόμου Πειραιῶς-Λαρίσης) ὑπ' ἀρ. 28 τοκομεριδίου, πληρωτέου πρὸς φρ. χρ. 5, 50 ἀπὸ τῆς 2)15 προσεχούς Ἰουνίου. Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαΐου 1904.

ΤΕΙΟΝ ΟΛΛΑΝΔΙΚΟΝ

Τὸ τόσο ἐκτιμηθὲν πέρυσιν διὰ τὴν ἔκτακτον γνησιότητα καὶ τὸ ἄρωμα αὐτοῦ, Ὁλλανδικὸν τίλον ἐκομίσθη καὶ ἐφέτος ἐκ τῆς νέας ἐσοδείας καὶ πωλεῖται εἰς πακέτα τῶν 100 γραμμαρίων Ἀριθ. 3 Α' ποιότητος τὰ 100 γραμμάρια Δραχ. 2,50. Ἀριθ. 2 Β' ποιότητος τὰ 100 γραμμάρια Δραχ. 2. Διὰ τὰς ἐπαρχίας προσθήκη 10 λεπτῶν διὰ ταχυδρομικά.

ΠΑΛΛΗΣ καὶ ΚΟΥΖΙΛ

Γ. Ν. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ

ΑΚΑΔΗΜΕΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Τόμος Β'

Περὶ τוניσμοῦ καὶ περὶ τῶν φωνηέντων

Ἡ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΜΕΛΙΣΣΟΚΟΜΙΑ

Ε.Μ. Δ. ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑΚΗ

Βιβλίον μεγάλῃς πρακτικῆς ἀφελείας. Κατὰ σύστημα Εὐρωπαϊκὸν ἐφηρμοσμένον ἐν Κρήτῃ, π ε ν τ α π λ α σ τ ῖ α ἔ σ τ ε ν τὰ εἰσοδήματα τῆς μελίσης. Νέα Κριτική, νέα μέθοδοι. Μετὰ τοῦ ἐγγράφου πίνακος τιμᾶται δραχμαὶ χαρτ. 4,50. ἀνευ τοῦ πίνακος 3,50. Πωλεῖται ἐν Χανίοις (Κρήτης) παρὰ τοῦ κ. Ε.μ. Δ. Φραντζεσκάκη. Ἐν Ἀθήναις εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Μπέη (Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλεται ἐλευθ. χαρτ. τελῶν ἀντὶ 4 δρ. Ὁ πίναξ μαζὶ ἀντὶ δραχμῶν 5,50

Ὁδὸς
Σταδίου

ΕΦΘΑΣΑΝ ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΙ ΒΟΡΣΑΛΙΝΟ Εἰς τοῦ ΜΠΡΟΥΜΗ

Ὁδὸς
Σταδίου